

РОЛЬ СТАНДАРТИЗОВАНОГО ПАЦІЄНТА В ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

**Діжицький О. М., Смандич В.С., Хухліна О.С., Мандрик О.Є.,
Сокорська В.О., Лучик Є. Р.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Підвищення рівня освіти медичних працівників є однією з важливих проблем сьогодення в охороні здоров'я. Наразі провідним вектором направленим на вдосконалення у сфері медичної освіти є значне посилення практичного аспекту підготовки фахівців, водночас зберігаючи належний рівень підготовки теоретичними знаннями. Починаючи ще із середини ХХ століття активно впроваджувались методики використання стандартизованих пацієнтів, які з того часу значно удосконалились та продовжують розвиватись. Симуляційний сценарій із залученням стандартизованого пацієнта — це метод конкретних ситуацій, метод ситуаційного аналізу. Це спосіб навчання, що використовує опис реальних ситуацій на конкретних прикладах та включає в себе різного виду тренажери з можливістю відпрацювання практичних навичок із метою попередження виникнення лікарської помилки в майбутньому, вміння враховувати думку іншого спеціаліста та формувати інтелект майбутнього лікаря. Щоби підготувати медичного фахівця, готового до самостійної роботи, необхідно комбінувати традиційні методи викладання з використанням інноваційних технологій. На сьогодні триває активний пошук нових шляхів розвитку в медицині. Лікар повинен освоїти базові навички ще до моменту виходу на роботу. Окрім того це чудовий метод, що допомагає удосконалити отриманні знання та подолати страх перед спілкуванням із пацієнтом за допомогою використання різних сценаріїв.

Для початку хотілося б дати визначення, що таке — стандартизований пацієнт. Стандартизованими пацієнтами є спеціально підготовлені люди, які беруть участь у навчанні та оцінюванні знань того, хто навчається. Стандартизований пацієнт симулює клінічну задачу згідно з чек-листом. У дослівному перекладі «standart» — «стандартизований», отже пацієнт/актор, повинен суворо дотримуватися й симулювати певний перебіг хвороби в його класичному варіанті із «золотими стандартами», прописаного в попередньо підготовленому сценарії. Протокол стандартизованого пацієнта включає навченого волонтера (з числа студентів) здатного відтворювати синдром або поведінку пацієнта залежно від клінічного сценарію.

Мета 1) відпрацювання отриманих знань, досвіду під час теоретичного навчання в комунікації та практичних навичках (СЛР, інтубація і тд.);

- 2) формування комунікативних здібностей, проведення алгоритмів медичної допомоги, які потребують поліпшення;
- 3) практичне розуміння ролей і принципів роботи в команді;
- 4) підготовка майбутнього лікаря до різних ситуацій, у тому числі і стресових із метою зменшення частоти лікарської помилки перед виходом на роботу.

Висновок. Отже, методика залучення стандартизованих пацієнтів дає змогу не тільки інформувати студента про наявність тих чи інших симптомів, але і відтворити анамнез захворювання, реакції організму, дані фізикального обстеження за допомогою клінічних задач та муляжів. Також важливу роль відіграє робота з різним темпераментом та рисами характеру властивих реальному пацієнтові. Застосування стандартизованих пацієнтів в освітніх цілях дає змогу не лише удосконалити практичні навички, а й підготувати майбутнього спеціаліста до самостійної роботи, та роботи в колективі. За допомогою стандартизованого пацієнта викладачі можуть оцінити не лише теоретичні знання студента, а і вміння використати їх на практиці, виключаючи можливість нанести потенційну шкоду реальному пацієнтові. Використовуючи цей метод, студенти вчаться збирати анамнез у пацієнта і проводити обстеження за загальноприйнятими нормами та алгоритмами, ефективними методами, ставити коректні питання стосовно анамнезу, складати план лабораторних та інструментальних методів досліджень, проводити диференційну діагностику, а також використовувати правильну послідовність у сучасних алгоритмах лікування різних нозологій.

Список використаних джерел

1. http://repo.knmu.edu.ua/bitstream/123456789/15253/4/%D0%A1%D0%B8%D0%BC%D1%83%D0%BB%D1%8F%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B5%20%D0%BD%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%20%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%202016.pdf
2. https://www.researchgate.net/publication/329996025_Perspectives_of_using_the_methodology_Standardized_patient_in_the_postgraduate_training_of_general_practitionersfamily_medicine/fulltext/5c284819299bf12be3a1a88f/Perspectives-of-using-the-methodology-Standardized-patient-in-the-postgraduate-training-of-general-practitionersfamily-medicine.pdf
3. Florek A. G. Case reports in medical education: a platform for training medical students, residents, and fellows in scientific writing and critical thinking / A. G. Florek, R. P. Dellavalle // Journal of Medical Case Reports. — 2017. — Vol. 10. — P. 86

4. Лопіна Н. А. Практико-орієнтований кейс-метод навчання в системі безперервної медичної освіти на основі інформаційних вебтехнологій

ЕФЕКТИВНІСТЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗАСВОЄННІ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК У СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Дудка Т.В., Смандич В.С., Дудка І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання в медичній освіті — це сучасна технологія навчання та оцінювання практичних навичок, умінь, що ґрунтується на реалістичному моделюванні, імітації клінічної ситуації із використанням різної складності та реалістичності навчальних моделей.

Перевагами практичних симуляційних занять, із погляду викладача, є:

- 1) відтворення реальної клінічної ситуації при відпрацюванні навичок надання медичної допомоги;
- 2) багаторазове відпрацювання навичок, у т.ч. спеціалізованої допомоги при невідкладних станах без ризику для пацієнта;
- 3) підготовка студентів до складних клінічних сценаріїв;
- 4) об'єктивний контроль якості надання медичної допомоги;
- 5) психологічна підготовка студента до навчання та роботи в клініці, зниження рівня стресу.

Переваги для студентів:

- цікаво;
- наочно;
- ефективно.

Зазначений вид навчання дає змогу підвищити інтерес та мотивацію студентів до навчання.

Комплексний підхід, що починається з визначення або виявлення цілей навчання, потім пошуку методу (або методів) навчання, що найкраще підходить для досягнення поставлених цілей, призведуть до покращення результатів.

Зворотній зв'язок зі студентами — важливий компонент забезпечення ефективного навчання симуляції. Зворотній зв'язок можна отримати з різних джерел (наприклад, координатор, колеги) та в різний час на занятті з використанням симуляції (негайно в режимі реального часу або після виконання завдання). Залежно від мети навчання та типу симуляційних дій, зворотній зв'язок може бути коротким і простим або детальним та комплексним. Найбільш поширеним способом здійснення зворотнього